

HADTÖRTÉNELMI OKMÁNYTÁR.

Levelek a hódoltság korából.

8. szám. *Ibrahim csauz Krusics János korponai hadnagyot hódolásra szólítja fel. (Szolnok, 1555 jun. 19.)*

KÖSZÖNETEM és magam ajánlását te kegyelmednek, mint uramnak és barátomnak. Tudja azt te kegyelmed, hogy mi egy földiek vagyunk, és mi egymásnak atyafisággal és békességgel voltunk mindenkoron, azért kérlek mint atyámfiaát, hogy bocsássa be kegyelmed az város bíráit és az Zólyomiakat, hadd hódoljanak meg az császárnak, és irassák be magokat az császár könyvébe Halom békvel, mert én nekem adta az császár szolgálatomért Korponát és Zólyomot. Eszerint kérem kegyelmedet mint barátomat, intse be őket, mert ha meg nem hagyja, kegyelmed is, — bizonynyal higyjétek, — hogy mind kegyelmed, és mind ők, hogy meg nem maradnak békességgel miattam, hanem elraboltatom, nyilván tudom pedig, hogy ti meg nem oltalmaztátok az szegény népet mi tőlünk, igaz, akkor elraboljuk, mikor akarjuk ti miattatok. Azért ne legyen kegyelmed ellentartó az ő bejövésökben és hódolásokon, erre választ várok kegyelmedtől. — Szolnokban, szent Vid nap után való szeredán 1555. — Ibrahim chÿausz, Budán lakozó, te kegyelmed atyafia és jó barátja.

Czím: Ez levél adassék az nemes, vitézlő férfiúnak, Krwssÿth Jánosnak, Korponai hadnagynak, avagy porkolábnak, nekem barátomnak, és atyámfiaának kezében.

Országos levéltár. Missiles.

9. szám. *Krusics János levele Ibrahim csauzhoz. (Korpona 1555 jul. 28.)*

Egregie domine et amice hono- Tekintetes uram és becsülendő
rande, post salutem et mei com- barátom, köszönetem és magam

mendationem. Accepi tuas literas, quas pridie ex Zolnok ad me scripseras, ex quibus intellexi, quatenus tu non solum meus amicus, sed et contreraneus sis, qua in re mihi id, quod ad amici officium spectat, summe gratam rem ostendis, meque similiter tuum bonum amicum profiteor, in his, quæ contra honorem meum non sint, in hoc vero te amici officium non video erga me ostendere, quod ita temere tuis scriptis petas, quo Corponam tibi redditibus subjectam redderem, neque est, quod existimes me hoc facere velle, qua ex re non parva etiam admiratione capior, de tua et Holambegi imprudentia, præcipue cum noveritis inducias esse inter imperatorem vestrum et regiam majestatem, quare non est, ut toties papirum frustra de tali re ad me scribendo consummas, aut, quod non, potius iudices, nos quoque homines esse, nisi ea sit vestra humanitas, quæ his temporibus contra inducias imperatoris et regis serenissimi, dominique mei clementissimi aliqua agerere (*igy!*) velit, posses igitur te facile ab hujusmodi tuis abstinere, neque est, quod tibi persuadeas, ut tamdiu quamdiu mihi a Deo optimo maximo vita conceditur, hæc circumjacentes partes subjectæ futuræ, -- quod vero tu eas igni et ferro cogitas devastare, credito

ajánlása után. — Megkaptam a leveledet, melyet minap irtál Szolnokról nekem, és a melyből megértettem, hogy te nem csak az én barátom, de földim is vagy, mely dologban, — a mi a baráti köteléket illeti, nekem igen kedves dolgot adsz tudtomra, és én is a te jó barátodnak vallom magamat. azokban a dolgokban, melyek nem ellenkeznek a becsülettemmel. — De abban, úgy látom, nem mutatod barátságodat, hogy irásoddal olyan merészséggel kívánod, hogy én Korponát jövedelmestől neked alávessem, és visszaadjam. Nincs is okod, hogy azt hidd, hogy én azt meg akarom cselekedni, miért is nem csekély csodálkozás fog el a te és Holam lég esztelenségén, különösen, mert tudjátok, hogy fegyverszűnet van a ti császárotok és a királyi felség között, ezért nincs is okod, hogy annyiszor pusztítsd a papirost, erről a dologról hiába írván hozzám, vagy inkább úgy véled, hogy mi is emberek ¹ vagyunk? Vagy talán az a ti emberségtek, mely a mostani időben a császár és felséges király, az én legkegyelmesebb uram fegyverszűnete ellen akar valamit cselekedni? — Így hát könnyen tartóztathatód magad az ilyen fajta dolgaidtól, és nincs, hogy miért hinne, hogy addig, míg a jó hatalmas Isten élnem enged, az itt

¹ Halandók.

mihi, si hoc tu tempore induciarum feceris, quod memoriam quoque in vobis iam subjectis pagis sim relicturus, ut etiam säepe dictus Holambeg facile eosdem vestros pagos in sua reducet (*igy!*) et ita profecto, ut non multorum gallorum cantus ex illis audietis, rogo itaque ut in his amici officium apud me tibi speres futurum, quæ non sint contra honorem meum. Hæc tibi breviter ad tuas literas rescribere volui. Datæ Corponæ 28 julii anno 1555. Johannes Grusich m. p.

Czim : Egregio domino Ibraÿm chaus Budæ existenti, amico nobis honorando.

Országos levéltár. Missiles.

körültekintő részek hódoljanak, — hogy pedig azokat tüzzel-vassal akarod pusztítani, — hidd el nekem, — ha te ezt fegyverszünet idejében tennéd, hogy én is a nektek behódolt falvakban hátrahagyom a rólam való megemlékezést, hogy még a sokszor említett Holam bég is könnyen kitörli azokat a falvakat,¹ még pedig úgy, hogy bizony azokból nem sok kakasszót fogtok hallani. Kérlek tehát, hogy azokban reméljed az én baráti szolgálatomat, a mik nincsenek az én becsületem ellenére. — Ezeket akartam neked rövidesen a leveledre megírni. — Kelt Korponán, 1555 julius 28-án. Grussich János s. k.

Czim : a Budán lakozó Ibrahim csausznak, a mi becsülendő barátunknak.

Közli : Dr. KÁRFFY ÖDÖN.

¹ A hódoltsági adólajstromokból.

